

2) Sammes Forslag ad § 5.
Principalt, første Passus kommer til at lyde saaledes:

„Saalænge Rigsdagen er samlet, tilstaaes Bureauchefen 6 Rbd., og hver af de 2 fornævnte Secretairer 4 Rbd. i daglig Bederlag“.

og Resten under a udgaaer.

3) Subsidiært til samme Paragraph foreslaaes:

At 800 Rbd. forandres til 400 Rbd.

— 600 Rbd. forandres til 300 Rbd.

og 400 Rbd. forandres til 200 Rbd.

4) Saafremt det subsidiaire Forslag vedtages, foreslaaes, at Ordet „Embedsmænd“ i første Punctum af § 5 forandres til „Personer“, og ligeledes i næste Punctum foreslaaes, at Ordene „Arbejds Gager“ udgaaer, og istedet derfor sættes Ordet „Lilæg“.

Nørgaard: Det er vistnok en mindre behagelig Stilling, jeg her befinder mig i med Hensyn til de af mig foreslaaede Besparselser, naar jeg erindrer, hvor ofte det her i Thinget har vist sig, at Besparselser ikke let vinder Majoritet, naar det gjælder Embedsstanden; men dette Hensyn har dog ikke kunnet bringe mig til at fravige mine Ansøelser. Jeg har, ved at læse Udvalgets Indstillinger, seet, at de væsentligt indeholdt to Hovedforandringer; den første, det er, at forandre tre af Thingets Medhjælpere til tre Embedsmænd, og for det andet, at forhøje deres Lønning, hvilket jeg ikke saa ganske kan billige. — Udvalget har saaledes foreslaaet, at disse tre Embedsmænd skulle nyde, foruden et dagligt Bederlag af 3 Rbd. til hver, et Tilæg; nemlig til Bureauchefen 800 Rbd., til den ved Landschinget ansatte Secretair 600 Rbd. og til Secretairen ved Folkethinget 400 Rbd. — Gaaer man nu ud fra den Forudsættning, at Rigsdagen er samlet i 5 Maanedere, saa bliver det altsaa for den Tid en Betaling til Bureauchefen af 1250 Rbd., til den for Landschinget ansatte Secretair af 1050 Rbd. og til den ved Folkethinget 850 Rbd., hvilke udgjøre tilsammen 3,150 Rbd. for disse 5 Maaneders Arbejde, og det har jeg syntes var vel Meget. Jeg

kan meget godt forstaae, at, saalænge vi have Diet henvendt paa disse store Lønninger af 5—6—7 à 8,000 Rbd., saa kan en Sum af 10 à 1200 Rbd. ikke ansees for saa saare Meget; men, vender man Blikket hen paa andre Forhold i Livet, og betragter, hvor ondt Bonden har ved at betale sine Statter, saa er en saadan Sum da ikke saa ganske ubetydelig, og, vender man sig dernæst hen til Forhold, som ansees for rigelig lønede, og hvor Bedkommende ogsaa have lært Noget, som for Exempel Præsterne, da seer man, at circa 627 af Kongerigets Præster have en Indkomst imellem 1 à 2,000 Rbd. aarlig; altsaa et Minimum af 1,500 Rbd. og 335 har en Indtægt under 1,000 Rbdtr., ikke at tale om den ikke ubetydelige Deel, som har under 600 Rbd., og man maa da indrømme, at det ogsaa er Folk, som have lært Noget. — Men, seer man nu fremdeles hen til andre mindre Stillinger hvor Embedsmanden ogsaa skal leve med Familie, og hvor Staten kræver hans hele Tid for en Løn af 3 à 400 Rbd. aarlig, saa stiller Forholdet sig endnu anderledes. — Det er saaledes slige og lignende Hensyn, som have foranlediget mig til at stille mit Forslag, da jeg finder, at en Betaling af 12 à 1300 Rbd. for 5 Maaneders Arbejde er vel Meget til en Mand, som fortjener det ved Siden af andet Erhverv som Embedsmand, og jeg troer ikke, vi komme til at mangle Mænd, der bestode Dygtighed til at forestaae disse Poster for en mindre Betaling. — Hvad nu mit Forslag angaaer, da vil det jo sees, at det skiller sig saa meget fra Udvalgets, at man ved det principale vilde spare 1050 Rbd. og ved det subsidiaire 900 Rbdtr. — Min Stilling i Livet har lært mig, at Sparommelighed var en Dyd; men den har ogsaa tillige lært mig, at Sparommelighed kun var en Dyd, naar den var klog; men nu kommer det naturligvis an paa, hvorvidt den ærede Forsamling anseer det af mig gjorte Forslag for at staae i Harmoni med, hvad man kan kalde klog Sparommelighed, det maa jo Enhver nærmest afgjøre med sig selv. Mit principale Forslag gaaer ud paa, at første Passus af § 5 kommer til at lyde saaledes: „Saalænge Rigsdagen er samlet, tilstaaes Bureauchefen 6 Rbd.